

בס"ד כט' ניסן ה'תשע"ו
 הדלקת נרות - 19:06
 צאת השבת - 19:57
 רבנו תם - 20:49
 שעון קיץ - לפי הלוח המדויק של "אור החיים"

שנה שש עשרה - עלון מס' 815
 @ "שבת מברכין" - ראש חודש "אייר" יחול בימים ראשון ושני. יחדשהו הקב"ה עלינו, לטובה ולברכה, לששון ולשמחה, לבשורות טובות, ישועות ונחמות, אמן.
 @ לא אומרים "צדקתך".

אברהם יגל

לע"נ בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל
 לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל.

ביום רביעי -
 יום הזכרון לחללי מערכות ישראל.
 ביום חמישי -
 יום העצמאות.

כפטי"ד: "פחד חודש" (שמואל א' כ')

השבת ידי לעומר פרקי אבות - פרק א'

פרשת קדושים

בזוק ומנוסה - סגולה להשתתף בסעודה רביעית בביהמ"ג "אוהל-מועד" השיעור בלויין יחל ב- 21:30

מלטייני הפרשה:

← הציווי להיות קדושים כי אנו עם קדוש.
 ← מצוות שבין אדם למקום.
 ← מצוות שבין אדם לחברו.
 ← מצוות של צדק חברתי: איסור הלנת שכר, נתינת מכשול לעיוור, איסור על לקיחת שוחד ועוד.
 ← מצוות התלויות בארץ והאזהרה לשמוע בקול ה', כי אם לא כן ה' יגלה אותנו לחוץ-לארץ.
 ← ציווי על חובתנו להיות קדושים ושונים מאומות העולם ואיסור לנהוג כמנהג הגויים.

"קדושים תהיו כי קדוש אני ה' אלוקיכם" (יט' ב')

נאמר "קדושים תהיו" ומייד אחר כך "איש אמו ואביו תיראו". ולמה נסמכה הקדושה למורא אב ואם? שכל זמן שיש קדושה בבית אצל ההורים יש כבוד ויש מורא אצל הבנים, ואם ח"ו אין קדושה - אין כיבוד הורים ולא מורא. חוצפא יסגא, בן קם באביו בת באמה כלה בחמותה. (ספר הפרשיות)

"איש אביו ואמו תיראו"

חז"ל אומרים שנוח לו לאדם שלא נברא משנברא, אם כן לפי פשוטו מה הענין לכבד את ההורים, אבל אם שומרים את התורה עליו לא נאמר נוח שלא נברא, וזה שאמר הכתוב "איש אביו ואמו תיראו" ואת שבתותי תשמורו, **אם שומרים את השבת** שהיא שקולה כנגד כל התורה אז בודאי יש מקום לכבד את ההורים.

"וירט לנפש לא תהנו בבשרכם"

כשאדם חוטא נחרט על פניו רושם מהחטא. מספרים על הצדיקים שכשהיו מסתכלים על האדם היו אומרים מה שעשה בסתר, זה שאמר הכתוב "וּשְׁרָט לִנְפֶשׁ לֹא תִתְּנוּ בַבְּשָׂרִים".

"ואהבת לרעך כמוך" (י"ט י"ח)

אם יספוג אדם מהלומה מידו או מרגלו הוא, לא יעלה כלל על דעתו לשנוא את היד או את הרגל ולהענישן. שהרי זהו איבר מגופו ואם יגע בו לרעה לא יכאיב אלא לעצמו. בדומה לכך צריך כל אדם מישראל לראות את כל ישראל כגוף אחד, ממילא יבין שאפילו אם עשה לו משהו עוול, אין לו להחזיר לו כמעשהו ולשנוא אותו, כשם שלא היה עושה כזאת לאיבר מגופו - והיינו כמוך. (מלין חדתיק)

"ואהבת לרעך כמוך אני ה'"

הקב"ה אומר שאיך שאתה מתנהג עם חברך כך אני יתנהג אתך.

אומר השפת אמת שמצוה זו קשה מאוד ולכן מסיים הפסוק **אני ה'**, שאם תרצה לקיימה באמת אני יסייע בידך. ואהבת לרעך כמוך זה כלל גדול בתורה. לדאוג לחברו שיעלה בתורה זה נקרא אהבת רעך כראוי.

"וכרמך לא תעולל... לטעני ולגר תעזוב אותם אני ה' אלוקיכם"

לעני ולגר תעזוב ס"ת 'דבי' וכן ולגר תעזוב אותם אני ר"ת בגימטרי' **זאת'** (408) רמז לתורה כמ"ש 'וזאת התורה' לרמז למה שכתוב בספר מעיל צדקה **שהרוצה שיאורו עיניו בתורה שירבה בצדקה**, ומי שמניח לעני את הלקט זוכה לתורה. ומדוע אמרה התורה **'תעזוב'** ולא אמרה **תשאיר או תניח**? לרמז למה שכתוב עזוב תעזוב עמו שזה **מלשון עזרה** וגם כאן התורה מלמדת אותנו שצריך לעזור לעני בצדקה. (החידוש היומי)

"לא תאכלו על הדם" (י"ט כ"ו)

לא תאכלו קודם שתתפללו על דמכם. (סנהדרין ע"ג)

עיקר חייו של האדם הוא הדם, למיכך עצם שמו הוא דם. אלא כיוון שהוא מתפלל לפני יחידו של עולם, מתווסף לו אליף לשמו והוא נקרא **אדם**. אבל אם איננו מתפלל לפני ה' יתברך נשאר עליו השם **דם**. על כן אמרה תורה לא תאכלו לפני התפילה בעוד אדם נקרא בשם דם.

"לטעני ולגר תעזוב אותם"

וסמך ליה "לא תגנובו", לרמז אם אתה נותן צדקה שיהיה משלך ולא ח"ו גניבה.

"הוכח תוכיח את עמיתך ולא תשא עליו חטא"

כשאתה מוכיח לחברך אל תגיד לו שהוא רשע, רק תרומם אותו ותאמר לו שהוא עמיתך שהוא חברך, "ולא תשא עליו חטא" אל תשימהו לחוטא כדי שיתקבלו דבריך.

הסידור ממשל מדרג עמי! העלון טעון גניזה. אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה. במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן. ניתן להוריד את העלון באתרים הדתיים "לדעת" ו-"חידושי": <http://www.hidush.co.il/> <http://ladaat.info/>

כ"ד כולל "חזון עובדיה" מושב בן-זכאי	
ע"ש עובדיה רפאל ויצה"ל	
הציבור מוזמן ביום העצמאות (יום חמישי) ליום שכולו תורה השיעורים מתקיימים בכלל "חזון עובדיה" במושב בן זכאי	
09:00	הרב חיים רבי
10:00	הרב ליאור גלזר
10:50	הרב מאיר אליהו
11:40	הרב יהודה מילא
12:10	הרב יצחק דיין
12:40	הרב יצחק פנוך
13:40	תפילת מנחה ברוב עם וארוחת צברים
14:00	הרב גדעון בן משה
14:45	הרב זמיר כהן
15:30	הרב בנייה שמואלי
16:00	הרב דוד לאו
16:30	הרב חיים יוסף אברג'ל
17:00	הרב שלמה משה עמר
17:00	הרב פנחס אבוחצירה
18:10	הרב יוסף מוגרבי
18:50	הרב המשפיע אלימלך בידמן
19:40	הרב אלמוג לוי

"בניד כשתלי זתים" - חינוך איש אמו ואביו תיראו

חז"ל בהוראתם בחינוך התייחסו לעניין ואמרו: "לעולם תהיה שמאל דוחה וימין מקרבת". האהבה כשלעצמה, חשובה היא ואין כמוה להביא להתפתחות תקינה וטובה של הילד. אך קשר הבנוי על מצע של אהבה בלבד, בו ההורה משדר לבנו רק אהבה, הוא מסוכן. קשר של אהבה נטו הוא קשר בין חברים, הוא האדם מקבל את חברה כמות שהוא על מעלותיו ומגרעותיו, ואין בו תביעה לתיקון כלשהוא במעשיו. לא כן בחינוך, "איוולת קשורה בלב נער" (משלי כ"ב), הילד נתון לשליטתם של כוחות שליליים, אין לו עדיין די דעת כדי להבחין בין הטוב לרע. אילו ינהגו בו ההורים ביחס של אהבה בלבד, הילד יקבל גיבוי למידותיו ומעשיו הרעים, הוא עלול להתמיד בהם, ונמצאו ההורים מקלקלים באהבתם תחת לתקן. נוסף על האהבה - הימין המקרבת, חובה להשליט גם מעט מורא - שמאל דוחה, להוכיח את הילד על דברים בהם אינו נוהג כראוי, להראות לו פנים וזעפות כשמעשיו אינם טובים. הילד שחפץ באהבתו של האב, ירצה לשנות את מעשיו כדי לרצות את אביו ולזכות ממנו להארת פנים. וכבר אמרנו - חובות מול זכויות. בזה ישיג ההורה את יעדו בחינוך ילדיו.

הנהלת העלון "אברהם יגל" מברכת את כל בחורי הישיבות שחוזרים לישיבתם. יהי רצון שהקב"ה ישלח ברכה הצלחה וסיעתא דשמיא מרובה בכל מעשיו ידכים ובלימודכם, ותעלו מעלה בתורה וביראת שמים. **וברכת יישר כח** לכל מארגני **ישיבת בני-הזמנים** ביבנה למען ישקדו הבחורים על תלמודם.

ביום ראשון ר"ח אייר יתקיים שיעור בבית המנוחה **שרה מוסאי** בת סרוור ז"ל 19:00 - תפילת מנחה, שיעור ודברי תורה, ברכות וערבית.

רפואה שלימה **כ"סוף אביהו** בן פרחא הי"ו הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרמ"ח אבריו ושס"ה גידיו. שיחזור לאיתנו הראשון ויזכה לשנים רבות וטובות וירווה נחת ושלווה מכל יוצאי חלציו

שיעור התורה הגדול בתבל ארגון "אברהם יגל" משדר בלוויין **בכל מוצאי שבת** את שיעורו של **הראשון לציון** הרח"ג **יצחק יוסף שליט"א** בבית הכנסת "אוהל מועד" בשעה 21:30 השיעור יוקרן על גבי מסך ענק. בע"ה תתקיים **סעודה רביעית**, בחסות "בית הלחם"

כל הישועות והברכות ל**פנחס ושרה יעקובי** הי"ו שתרמו לסעודה הרביעית בלויין זכות מרן **עובדיה יוסף זצ"ל** לרפואת והצלחת כל ילדיהם וכנדיהם. שיתמלאו כל משאלות ליבם לטובה. זכות המצוה תעמוד להם שיתברכו ברוחניות ובגשמיות ובפרפואה שלימה ובפרנסה טובה, וירוו נחת מכל יוצאי חלציהם. ולהבדיל לעיני חנה בת משה ז"ל

מרכה והצלה ל**שמואל ושולמית** בחדודן הי"ו שיזכו לפרנסה טובה ורפואה שלימה וירוו נחת מכל יוצאי חלציהם ויתגשמו משאלות ליבם לטובה. **זיווג הגון לכל ילדיהם.**

רפואה שלימה ל**אביה דוידי** בן ליאת הי"ו הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרמ"ח אבריו ושס"ה גידיו. שיחזור לאיתנו הראשון ויזכה לשנים רבות וטובות

כל הישועות והברכות ל**ישעיה ודליה נסימי** הי"ו שתרמו לסעודה הרביעית בלויין זכות מרן **עובדיה יוסף זצ"ל** לרפואת והצלחת כל ילדיהם וכנדיהם. שיתמלאו כל משאלות ליבם לטובה. זכות המצוה תעמוד להם שיתברכו ברוחניות ובגשמיות ובפרפואה שלימה ובפרנסה טובה, וירוו נחת מכל יוצאי חלציהם. ולהבדיל לעיני חנה בת משה ז"ל

לע"י הצדקת **רבקה יעקובי** בת שמואל ופרי ז"ל **ביום חמישי ד' אייר** תתקיים האזכרה **בניח"כ "עזרא הסופר"** 19:00 - תפילת מנחה דברי תורה, ברכות וערבית **ביום שישי** עליה לבית העלמין בשעה 09:00 שתמליץ טוב בעד משפחתה

לע"י הישר והענו **רחמים גואטה** בן זוהרה ומסעוד ז"ל נפטר ל' בניסן תשס"ד. לע"י הצנועה והענוה **דינה חגלי** ז"ל בת אלעזר וגיהרן ז"ל נפטרה כח' ניסן ביום שישי פקידת שנתה. שתמליץ טוב בעד משפחתה

לע"י הישר והענו **חיים כהן** בן משה ועזריז ז"ל נפטר ד' באייר. שימליץ טוב בעד משפחתו

למשפחת ישראל היקרה משתתפים בצערכם בפטירת האב הצנוע והענו **יוסף ישראל** בן חנה ז"ל שלא תדעו עוד צער לע"י הישר והענו **חיים גרפי** ז"ל בן אברהם ז"ל נפטר ו' באייר ביום שבת פקידת שנתו

שבת שלום זמבודק שבת והחלמה איתנה :

לע"י **משה גמזו** בן שרה ז"ל שרה בכורי בת חוה ז"ל גולשן באבאי בת מרים ז"ל **מרים יתח** בת חנה ז"ל **מרים ועלני** בת גולשן ז"ל טובה הרוני בת שאוקט ז"ל **גילה הירש** בת רחל ז"ל **שרה אביבה** בת יקות ז"ל

לע"י **הרה"ג יורם-מיכאל אברג'ל** בן רינה ז"ל לוי לוי בן דוד ורבי ז"ל **חיים חייקה** טחלוב בן שירין ז"ל **גואל רחמני** בן שרה ז"ל **יוסף דוקרקר** בן רחל ומשה ז"ל **איטו אבוטבול** בת שמחה ז"ל **יצחק שלומי** בן דבורה ז"ל **שרה מוסאי** בת סרוור ז"ל

שאל-אליהו כהן בן מזל הי"ו רחל מוסאי בת ביבי ומרדכי הי"ו **רפאל אריאל חיים** בן אסתר הי"ו שרה ביבי לארי בת רבקה מנב"ית לאה בלקר בת מרסל מנב"ית **סיגלית כלימי** בת דינה מנב"ית **רזיה סינדיני** בת חוה מנב"ית בן יהושע ניקי ניסים הי"ו

שלמה לארי בן מרים הי"ו משה נאמן בן מרים הי"ו **אברהם נאמן** בן מרים הי"ו **מרדכי עמרני** בן רבקה הי"ו ישראל פריג' רפאל בן מרים הי"ו **יצחק-חי כהן** זהב בן פרידה הי"ו **באבאי באבאי** בן מורודי הי"ו **לירן מלכה** בן ריטה ועמרם הי"ו

ובכללם לרפואת כל חולי ופצועי צה"ל ועם ישראל. **יו"ל ע"י ארגון "אברהם יגל" 054-7743834**

"אל תקרי הליכות אלא הלכות"

פרקי אבות

הטעם שקורין פרקי אבות בימי הספירה, לפי שימים אלה ימים קדושים ונוראים, כיוון שהם ימי דין, שבהם מתו תלמידי רבי עקיבא, ולכן נהגו לקרות פרקי אבות שיש בהם דברי תוכחה ומוסר, שבהיות לב האדם שבור, הוא עשוי יותר לקלוט דברי תוכחה.

ועוד טעם, לפי שבימים אלה ימי האביב, עשוי היצר הרע להסית את האדם ולומר לו, למה לך לישב על התורה ועל העבודה, מוטב שתצא לטייל בגנות ובפרדסים, והאדם עשוי לקבל את דברי היצר כיוון שהימים ימי פריחה, שהאילנות מלבלבים ומתחילים להוציא פירות נאים, לכן קורים בפרקי אבות ובספר משלי לעורר לב האדם שלא יגרר אחרי עצת היצר הרע, וישתדל לרדוף אחר מצות ומעשים טובים כדי שיוזכה בחיי העולם הבא ולא יכלה זמנו בהליכתו אחרי תענוגי העולם הזה.

ועוד טעם, לפי שבימי המועד לא יתכן שלא יימשך אחר עצת היצר הרע, בגלל רבוי האכילה והשתיה, כיוון שבימי החגים יוצאים מסעודה אחת לשניה, ושובתים ממלאכה וטורח, שעל ידי דברי התוכחה והמוסר שיש בהם ישבר לבו של אדם. (ילקוט מעם לועז, אבות עמי א-ב).

א מנהג ישראל לומר פרקי אבות בשבתות הקיץ. מנהג זה כבר הובא בטור (או"ח סי' רצ"ב) שכתב: ונהגין באשכנז לומר פרקי אבות במנחה, וכן כתב רב עמרם, ובספרד אומרים אותם בשחרית, עכ"ל. ויש עוד הבדלים במנהג, שיש אומרים אותם רק מפסח עד שבועות, ויש שנהגו לומר אותם עד י"ז בתמוז, ויש קהילות עד ר"ח אלול, או עד ראש השנה. והמנהג היום אצל הספרדים לאמרם בבוקר אחר תפלת מוסף מפסח עד שבועות.

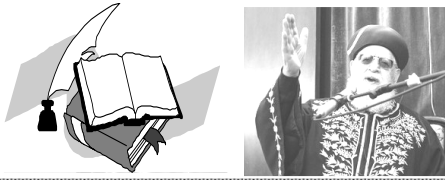
ב ולמנהג ספרד אומרים את כל המסכתא פעם אחת, אלא כיוון שיש ששה שבועות מפסח עד שבועות, ומסכת אבות אינה כוללת אלא חמשה פרקים, התעוררה בעיה, מה ללמוד בשבוע האחרון שלפני שבועות? על כן לקחו פרק ממקום אחר וצרפו אותו לכאן כדי להשלים את השבוע הששי. פרק זה מדבר בעניני קנין התורה ומעלותיה ומלמד אותנו את דרכי קבלת התורה וכפי שהיא צריכה להלמד, ומתאים ללמודו בשבוע האחרון לפני שבועות. לפני פרק ששי זה מוסיפים הקדמה: "שנו חכמים בלשון המשנה", כדי להראות שאין פרק זה חלק מהמשניות של המסכת המקורית אלא תוספת מהברייתות החיצוניות.

ג ואלו שנהגו לאמר עד י"ז בתמוז גמרו את המסכתא שתי פעמים, והאומרים עד ר"ח אלול גמרו אותה שלש פעמים, ולמנהג אשכנז של היום שאומרים עד ראש השנה גומרים אותה ארבע פעמים. אלא היות ולא נשארו ששה שבועות עד ר"ה, בשבוע או שבועיים האחרונים אומרים שני פרקים לשבוע כדי לגמור את המסכתא בפעם האחרונה עד ר"ה.

ד ובטעם אמירתם בימים אלו כתב הלבוש (בסי' תצ"ג): משום דפרקים אלו מדברים מדברי מוסר לקבל עלינו עול תורה ומצוות לכן אומרים אותם בשבתות מגאולת מצרים עד מתן תורה, ע"כ. והאומרים אותם גם אחר שבועות הטעם הוא שגם אחר קבלת התורה צריכים אנו לעבוד על עניני דרך ארץ וקנין התורה. ומה שאומרים אותם רק בקיץ ולא בחורף, משום שאז היום קצר ואין פנאי לאחר מנחה ללמוד פרקי אבות.

ה והגאון רבי יעקב קמיניצקי זצ"ל אמר (והובא בספרו אמת ליעקב, בהקדמה לפרקי אבות): ללמוד מסכת אבות בשבועות שבין פסח לעצרת, יסוד הענין הוא מפני שאנו צועדים בעקבות אבותינו דור המדבר, שהכינו את עצמם לקבלת התורה.

ו הרב כתב: מנהג יפה נשתרש אצל ישראל והוא "ללמוד" המסכת ולא "לאמר", מפני שעיקר המטרה בפרקים אלו הוא ללמוד אותם ולהבינם היטב כדי לקיים מה שכתוב בהם. **ישמע חכם ויוסיף לקח!**

בכח הדיבור - פרשת קדושים

הפרשה מלמדת אותנו איך להיות קדושים. "לא תעשו עול במשפט" = ר"ת **לתעב**, כל עול כל שקר וכל חוסר יושר. לכן נאמר לא תשא פני דל ולא תהדר פני גדול. מסביר רש"י מה היא התיבה **תהדר** אותיות **תרדה**, במי מהצדדים כאשר חייב עד אשר יאמר את האמת. "פני גדול בצדק תשפט" = ס"ת **ילקט** פירווי מידע עד שיגיע לחקר האמת. "וכי תבואו אל הארץ ונטעתם..." רמז להורים איך לחנך בכח הדיבור "וכי תבואו אל הארץ ונטעתם" = ס"ת **צלם**. "כל עץ מאכל" אלו שני העדים שמעידים על ההורים לעתיד לבוא והכל מצולם. זהו גם רמז להורים לקדש המחשבה בעת קיום המצווה שנאמר "כי בצלם אלוהים בראם". "ונטעתם כל עץ מאכל" דהיינו שייצאו פירות טובים שהם הילדים ולא חלילה אילני סרק. ואם חלילה המחשבה מקולקלת **וערלתם** אותיות **רעל מות**. צריך שהנטיעה שנוטעים בילדים בכח המחשבה ובכח הדיבור יהיו תמיד לשם שמים. **ערלים** אותיות **מרעיל** ואיך יינצל? **ערלים** לא יאכל = ס"ת **אלם** דהיינו יעשו עצמם כאלמים בעולם הזה. ואם כך "ובשנה הרביעית יהיה כל פריו קודש הילולים לה'". דהיינו **הילולים** אותיות **מילה לו** זאת אומרת שהילד יוציא מפיו רק דברי קדושה. "ובשנה החמישית תאכלו פריו להוסיף לכם תבואתו אני ה' אלוהיכם, דהיינו אלו ההורים. לעתיד לבוא לאחר שחינכו את ילדיהם לקדושה ושמירה על כח המחשבה והדיבור, ההורים יאכלו את הפירות. ומהו תבואתו? דהיינו, של הילד. ההורים חרשו וזרעו ולעתיד לבוא יקצרו את התבואה שכה עמלו עליה בחייהם. "ואם העלם יעלימו עם הארץ את עיניהם מן האיש ההוא... בתתו מזרעו למלך לבלתי המית אותו" רמז לנו שאסור להעלים עינינו מעם הארץ שעובר עברות מבלי לשים לב, וחיים בלי התבוננות וישאלו אותנו מה עשינו כדי להציל את אחינו התועים. לכן "תהוא בנתו מזרעו למלך" = ר"ת **מלבה** את אש הגיהנם והולך אחר תאוותיו וזה רמזו **למלך** אותיות **לכלם**: **לב**, **מח**, ששם תאוות האדם, ונותן יד לעבודה זרה. "והנפש אשר תפנה אל האבת ואל הידעונים לזנות אחריהם" בידוע שהם בכח הדיבור לזנות אחריהם דהיינו ולא תתורו ולאחר מכן מדברים. **באזרח** **מכם** נהיה **לכם** = ר"ת **כלים** צריך לתת לגר הגר אתכם ואהבת לך = ס"ת **מותר** הכל יחשוב וייכשל חלילה לכן נאמר ואהבת לו כמוך כמו שאתה יהודי ושומר מצוות ומקיימן באהבה כך צריך להעביר את אותה תחושה ויבין שדרכה דרכי נעם וכל נתיבותיה שלום. "איש אביו ואמו תיראו ואת שבתתי תשמרו אני ה' אלוהיכם". כתוב בגמרא שלושה שותפים באדם: ה' יתברך אביו ואמו. ה' יתברך נותן את הנשמה ואביו ואמו כל אחד בחלקו הוא. ועוד אומרת הגמרא אם ישראל שומרים שתי שבתות מיד נגאלים. לכן רשום שבתתי מיעוט רבים שתיים. לכן רשום איש אביו ואמו תיראו ואת שבתתי תשמרו, דהיינו כל המשפחה. שבתתי דהיינו גם הבת, ואז נזכה לגאולה בקרוב במהרה בימינו. (מעבדכם הנאמן א.ש. היינו)

" ואבותינו סיפרו לנו "

"פחד כלבים"

כל אחד כמעט יש חרדות ממשוה. יש בעלי פחד גבהים, יש החרדים ממקומות סגורים ויש שפוחדים מבעלי חיים. הפחד שאני פיתחתי, היה פחד מכלבים.

בפעמים הנדירות שנפגשתי בכלב, הייתי מגיבה בשני אופנים. שניהם מתוך היסטריה. או שהייתי קופאת על מקומי בחרדה משתקת, או שהייתי פותחת בבריחה חסרת כיוון. דרך ההתמודדות השנייה, הייתה מסוכנת ביותר. מפני שבריחה חסרת כיוון, פירושה לפעמים, הימלטות אל תוך כביש סואן.

האפשרות הראשונה אולי הייתה פחות מסוכנת אבל הרבה יותר כואבת, מפני שבכל פעם כזו שהייתי נשארתי קפואה על מקומי, התוצאה הייתה שבועות של חרדות נוראיות וחששות שהכלב היה יכול ל... .

התבגרתי והגעתי לגיל השידוכים. לאחר תקופה לא ארוכה נישאתי מבלי שבעלי ידע על פחד הכלבים שבי.

כחודש לאחר הנישואין יצאתי עם בעלי לרכוש ריהוט לדירתנו. הלכנו ברחובה של עיר שאינה חרדית, די מיהרנו מפני שהורינו המתינו לנו בבית העסק. ואז ראיתי אותו. כלב ענק מימדים, אני חושבת שהכלב הכי גדול שראיתי בחיי עם פרצוף כועס ומפחיד. אני זוכרת את עצמי צורחת וקופאת על מקומי. הכלב התקרב אלינו בריצת אמוק. בעלי קלט מיד מה קורה. הוא ניסה להגיד לי, שהכלב לא יעשה כלום, אבל הכלב כנראה חשב אחרת. הוא התקדם אלי בצורה לא ידידותית והפרצוף שלו... השלים את כל מה שהריצה שלו לא הספיקה. ואז ראו עיניי משהו מדהים. בעלי פשוט נעמד מולו, הכלב הסתער עליו ואני פלטתי צרחה נחרדת ונפלתי על מקומי. בזווית עיני ראיתי את הדבר המוזר ביותר שראיתי בחיי. בעלי נעמד מול הכלב בלי פחד. הכלב נעמד על שתי רגליו האחוריות והוא תפס את שתי רגליו הקדמיות. בין רגע התיישב הכלב והתכרבל למרגלות בעלי, עיניו היו שלוות לגמרי, זה היה מחזה סוריאליסטי, נראה היה כאילו הוא מרוכז בכלב אך לי היה ברור שהוא דואג לשלומי ובטחוני ואפילו לרוגע שלי, כאילו זה הדבר הטבעי ביותר בעולם.

בהוראתו התחלתי ללכת לכיוון החנות, במקביל דיבר אלי בקול הכי רגוע שניתן להעלות על הדעת: "את בסדר? היי רגועה הוא לא יעשה לך כלום תראי כמה שהוא ידידותי". הוא עקב אחרי במבטו עד שנכנסתי לבית העסק ואז עזב את הכלב והחל צועד לעבר החנות.

הוריי והוריו כבר היו שם. הבטנו מבעד לחלון הראווה איך הוא הולך והכלב משתרך אחריו בלי לחרוץ לשון. סיפרתי לכולם מה היה. הוריי התפעלו מאוד ואילו הוריו לא הבינו על מה המהומה. "חזקי מעולם לא פחד מכלבים", אמר אביו. "עד שהיה בן שתים עשרה גרנו בעיר, שהיו בה יותר כלבים מאשר אנשים", אמר. בעלי האזין לנאמר, והתכנס בתוך עצמו לרגע ארוך. ראיתי שמשוה מתחולל בו.

"אינכם יודעים כמה תודה אני חייב לתופעה ששמה 'פחד כלבים'", הוא אמר פתאום. לא הבנתי. "חייב תודה? לפחד כלבים? מה הקשר בכלל!?"

"אני חושב שגם אני חייב לכם וידוי קטן" אמר. ואז החל לספר: "עד גיל שתים עשרה התגוררנו בעיר מעורבת. כלבים היו חלק בלתי נפרד מהנוף ולפיכך לאי פיתוחי שום פחד מכלבים. ואז, ביום אחד עברנו לבני ברק ונכנסתי לתלמוד תורה די ידוע. הקליטה שלי הייתה לגמרי לא מוצלחת. הכיתה אליה נכנסתי, הייתה כיתה מגובשת עם הנהגה עוד יותר מגובשת. מלכתחילה הם לא נתנו לי שום סיכוי. ניסיתי איכשהו לדבר, להשתחל ואפילו להידחף, אך זה רק הרע את מצבי מפני שהם החלו לפגוע בי ולהילחם נגדי. מילד מקובל, שמח וחברותי, הפכתי למין שק חבטות של הכיתה... .

הגעתי למצב שבו לא ידעתי מאין יבוא עזרי ובדיוק אז, עזרי הגיע מעם ה'.

היה זה דווקא ביום רגוע, שבו לא הציקו לי ולא עשו לי תהלוכה. יצאנו בתום הלימודים מהת"ת, ולפתע ראיתי כמה ילדים, בתוכם שניים מראשי המציקים רצים לכיוון הת"ת בהיסטריה. לא היה קשה להבין מדוע. רדף אחריהם כלב ענק עם פרצוף מכוער. זה היה בשביל הילדים עמדו והביטו בי אחוזי פליאה. הם לא יכלו היה לתוך הת"ת. רק מה, השער היה נעול. השומר נכנס לתוך הבניין ולמעשה כעשרה ילדים, נלכדו מול הכלב.

הייתם צריכים לשמוע את הצרחות. הם רצו אחוזי אמוק ועברו אותנו, והוא המשיך אחריהם, כי זה מה שכלבים עושים – רודפים אחרי מי שבורח, ואז הם הגיעו שניהם לשער הנעול והכלב נעמד מולם.

העיניים שלהם היו קרועות מאימה. הם התכוננו לגרוע מכול. ואז אני הגעתי, מאחור, תפסתי את הכלב, אמרתי 'ארצה'. ליטפתי את ראשו, בעצם אין צורך שאחזור על התיאור שראית בעצמך... הכלב נעצר ליד. השניים רצו אחוזי בהלה ככל שיכלו הרחק מהתלמוד תורה, אך שאר הילדים עמדו והביטו בי אחוזי פליאה. הם לא יכלו לתפוש את המחזה שנגלה אל מול עיניהם.

הוא נעמד ליד. מיד זיהיתי שמדובר בכלב מסוג 'סאן-ברנרד' שגודלו וכיעורו, מסתירים את היותו דווקא ידידותי ונעים. היה לו קולר בצבע כחול עם לבבות אדומים. בתוך כמה דקות נטלתי את הקולר והובלתי את הכלב אל בעליו, כשהפעם עדת ילדים מלווה אותי, אבל מסיבות אחרות לגמרי ממה שהייתי רגיל... .

ברחוב מצאתי את הבעלים ומסרתי לו את הכלב.

הרגע הזה שינה לגמרי את הסטטוס שלי בכיתה. מילד נרדף ומושא להצקות, הפכתי לגיבור של ממש וכל הת"ת דיבר על גבורתי ועוז רוחי. למחרת נגשו אלי שני הילדים, אותם 'הצלתי' והודו לי וזו הייתה תחילתה של ידידות מופלאה. הכלב עם הקולר הכחול והלבבות האדומים היה מגיע עם בעליו כמעט מדי יום לאזור הת"ת. בכל פעם שהוא היה מגיע – הייתי מוזעק, תתפלאו, לפעמים גם על ידי מחנכיי, להשתלט על הכלב ולהרחיקו מהשביל, או לפחות 'לשמורי' שלא יעשה להם כלום".

"מילד דחוי ונרדף הפכתי לגיבור", סיכם, אבל הסיפור עוד לא נגמר. לאחר שנה נולד לנו ילד. אני לא אומרת שפחד הכלבים יצא ממני, אבל אין ספק שהחרדה הגדולה ניטשטשה איכשהו. לפני כחודשיים, הלכנו יחד עם העגלה של בתנו ברחובות בני ברק. עמדנו בשפת הכביש ומול עינינו התרחש המחזה הבא: אוטובוס חנה בתחנה, ולפתע ראינו מלפניו כלב הדוהר אל תוך הכביש, מבלי לשים לב שרכב מסוג מיני-וואן עוקף את האוטובוס.

בשבריר שנייה קלטנו מה הולך לקרות. הכלב אינו יודע שיש מכונית שעוקפת, והנהג לא יוכל להבחין בחיה הנמוכה המגיחה מהמדרכה. התוצאה תהיה שהכלב יידרס באכזריות. אבל בשבריר השנייה הזו התרחש עוד משהו. בעלי רץ אל תוך הכביש ונופף לנהג לעצור. נשמעה חריקה אדירה. הנהג בלם במקום וממש לפניו, עמדו בעלי והכלב המבוהל שניצל בשנייה האחרונה.

הנהג יצא מהרכב והיה היסטרי לחלוטין. הוא החל לצעוק על בעלי, הוא לא הבין מה גרם לו להסתכן כל כך בשביל הכלב. האמת, שגם אני חשבתי כמותו, אבל אז, ראיתי משהו... וברגע אחד הבנתי שההצלה הזו הייתה אינסטינקט. מה שראיתי, היה את הקולר של הכלב המבוהל... קולר בצבע כחול, עם שורה של לבבות אדומים... עשר שנים עברו אך אדם לעולם אינו שוכח את מי שהטיב איתו בילדותו. כן... גם אם הוא הולך על ארבע... (חיים ולדר)